

Jméno ve skále - Landa, Daniel

Je sychravý konec léta, rok 9 po Kristu.

Početný římský vojenský sbor se přibližuje k místu zvanému Teutoburský les.

Unavení legionáři se ukládají ke spánku a ač jsou vyčerpaní a prokřehlí, není důvod k obavám.

Trestná výprava do srdce Germánie bude do určité míry jen rutinní záležitostí.

Není na světě armády, která by zkušené a dokonale vycvičené legie dokázala porazit...

C G Ami G C B Ami F G Ami

C G Ami

Ptáci po nebi táhnou.

G C

Slunce se k obzoru sklání.

B Ami

Sedím a tesám do kamene.

F G Ami

Posílám bohům své přání.

Dmi

Kéž je ze mne centurion,

A4 A3

kéž přijde řada na můj štít.

F A Dmi

V lesích plných barbarů, jenž si nezaslouží žít.

Ami Emi

R: Soumrak pomalu padá

Fmaj7 G C

na šedivou ermánii,

Fmaj7 C

nepřátelskou a zlou.

G

Nevíš, co bude zítra,

B

nevíš, co bylo dnes.

V mlhách je cítit zrada

a močál čeká na legii.

Tak nevlídně nás vítá

G C

Teutoburský les.

C G Ami G C B Ami F G Ami

Dmi

A4

A3

Z nápisu ve skále se budoucí dozví, kdo před věky tu stál.

F A Dmi

Kdo tu navždy svoje jméno vytesal.

Pak jednou tiše vysloví, ten kdo zabloudí až sem,

kostrbatá písmena psaná Římanem.

R: Soumrak ...

C

V září roku 9 našeho letopočtu došlo v bažinách Teutoburského lesa (na území dnešního Německa) ke střetu tří elitních římských legií v počtu mezi 30 až 40 000 muži s germánským kmenem Cherusků,

vedených náčelníkem Arminiem (Hermannem).

Když se legionáři roztažení do nekonečného zástupu jen s velikými obtížemi prokousávali rozmoklým terénem a bažinami, z hloubi Teutoburského lesa na ně zaútočili germánští válečníci ze všech stran.

Po třídenním masakru utrpěl neporazitelný Řím jednu z nejkatastrofálnějších porážek v historii a z početného kontingentu se podařilo zachránit jen pár šťastlivcům.